

सबसे 'तेज' ग्लोबल महातेज...!

Postal Regd. No. JAL/443/2025-2027

ग्लोबल महातेज

<https://epaper.globalmahatej.com/>

RNI. NO. MAHBIL /25/A0192

▲ वर्ष १ ले ▲ अंक : २७६ ▲ रविवार, दि. २८ जून २०२६ ▲ पाने : ४ ▲ अमळनेर ▲ किंमत : ३ रुपये Email - globalmahatej@gmail.com

रवि ज्वेलर्स

सराफ बाजार, अमळनेर.
मो. ७०७४७४२९२९

सोने-चांदी

आजचे भाव

२४ Ct सोने ९९.५०% : ₹ १४५०००

२२ Ct सोने ९९.६०% : ₹ १३२०००

१८ Ct सोने ९५.००% : ₹ ११०५००

शुद्ध चांदी ९९.९% : ₹ २३१०/-

भाव प्रति १० ग्राम

आजचे अशीष्टविवंतन

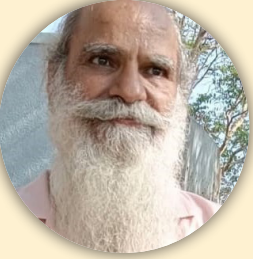
श्री. मनोहर तायडे
सेवेकरी, मंगळ ग्रह मंदिर

श्री. संदीप सेंदाणे
अमळनेर

सौ. सुनंदा सोनार
अमळनेर

श्री. योगेश्वर उपासनी महाराज
अमळनेर

श्री. धनराज महाजन
अमळनेर

श्री. राजेंद्रकुमार सूर्यवंशी
अमळनेर

श्री. मुकेश पाटील
अमळनेर

कारवाईची धास्ती; छुप्या मार्गातून मस्ती! १० रुपयांच्या गुटखापुडीची ४० रुपयांत विक्री

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

अमळनेर : राज्यात प्रशासनाकडून गुटखाविरोधात सुरू असलेल्या कठोर कारवाईमुळे अनेक व्यावसायिकांमध्ये धास्तीचे वातावरण निर्माण झाले आहे. विशेषतः आयुक्त तुकाराम मुंदे यांच्या राज्यातील कारवाईनंतर अनेक ठिकाणी गुटखा पुरवठ्यावर परिणाम झाल्याचे चित्र आहे. अमळनेर तालुक्यात गुटखा सहज उपलब्ध होत नसल्याने पानटपरी चालकांची शहरातील बाजारपेठेत अक्षरशः धावपळ सुरू झाली आहे. दोन पैसे जास्त घ्या; पण माल द्या, अशी विनंती करत अनेक

पानटपरी चालक बाजारपेठेतील कानाकोपऱ्यात चौकशी करत फिरताना दिसत आहेत. दुसरीकडे गुटख्याचे व्यसन असलेल्या गुटखाप्रेमींचीही मोठी गैरसोय होत असून तल्लफ भागविण्यासाठी त्यांना दुकान-दुकान भटकती करावी लागत असल्याचे चित्र आहे. काही दुकानदारांकडे पूर्वीपासूनच गुटख्याचा साठा शिल्लक असल्याने परिस्थितीचा फायदा घेत दर वाढविण्यात आल्याचे बोलले जात आहे. साधारणतः १० रुपयांत मिळणारी गुटख्याची पुडी आता

३५ ते ४० रुपयांपर्यंत विकली जात असल्याची चर्चा आहे. वाढीव दर असूनही गुप्तपणे या वस्तूची विक्री सुरू असल्याचा आरोप होत आहे. विशेष म्हणजे काही ठिकाणी दुकानदारांनी गुटख्याचा माल उघडपणे न ठेवता दुकानातील वेगवेगळ्या ठिकाणी, आडोशाला किंवा लपवून ठेवत ग्राहकांना गुप्तपणे विक्री केल्याचेही नागरिकांकडून सांगितले जात आहे. प्रशासनाच्या कारवाईनंतरही कानाकोपऱ्यातून सुरू असलेल्या या व्यवहाराकडे आता संबंधित विभाग काय कारवाई करणार, याकडे नागरिकांचे लक्ष लागले आहे.

निषेध अपमानास्पद वक्तव्याचा...

अमळनेर : शिवसेनेचे (शिंदे गट) खासदार संजय दिना पाटील यांनी पत्रकारांना केलेल्या अपमानास्पद वक्तव्याचा निषेध करून त्यांच्यावर तातडीने कठोर कारवाई व्हावी, या मागणीचे शनिवार, दि. २७ जून रोजी अमळनेर तालुका पत्रकार संघाच्या वतीने पोलीस निरीक्षक दत्तात्रय निकम यांना निवेदन देण्यात आले. यावेळी उपस्थित अमळनेर शहर व तालुका पत्रकार संघाचे अध्यक्ष चेतन राजपूत, ज्येष्ठ पत्रकार पांडुरंग पाटील, संजय पाटील, जितेंद्र ठाकूर, महेंद्र पाटील, बाबुलाल पाटील, हिरालाल पाटील, डॉ. विलास पाटील, संभाजी देवरे, संदीप सोनवणे, डॉ. युवराज पाटील, विजय पाटील, महेंद्र रामोशे, विक्री जाधव, कुंदन खैरनार, मुन्ना शेख, रवींद्र मोरे, काशिनाथ चौधरी आदी.

छत्रपती शिवाजी महाराजांचा इतिहास दोन राष्ट्रांना जोडणार!

पान २ वर

गवं से कहो स्वदेशी है हम....!
स्वदेशी ही खरिदेंगे हम....!!

स्वातंत्र्यपूर्व संग्रामातील स्वदेशीची हाक आता पुन्हा देवू या. नवरात्रोत्सवात आपण आदिमाया आदिशक्तीचा जागर करतो त्याप्रमाणेच स्वदेशीचाही जागर करूया..! सच्च्या भारतीयांवर जेव्हा-जेव्हा परकीय आक्रमण होते तेव्हा-तेव्हा ते प्रचंड त्वेषाने पेटून उठतात...!! आता तीच वेळ येऊन ठेपली आहे....!! जय भारत...!! जय स्वदेशी....!!

माजी विद्यार्थी राहुल कुंभारचा शाळेचे ऋण फेडीचा प्रयत्न मंगरूळच्या माध्यमिक शाळेतील विद्यार्थ्यांना केले मोफत दप्तर वाटप

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

अमळनेर : तालुक्यातील मंगरूळ येथील ग्रामविकास शिक्षण मंडळ संचलित स्व. आबासो. अनिल अंबर पाटील माध्यमिक विद्यालयात माजी विद्यार्थी राहुल मधुकर कुंभार यांनी आई, शिक्षक आणि शाळेबद्दलची कृतज्ञता व्यक्त करत शंभर विद्यार्थ्यांना मोफत दप्तर वाटप केले. राहुल हा मंगरूळच्या शाळेचा माजी विद्यार्थी असून, विद्यार्थ्यांना विविध शैक्षणिक सुविधा मिळाल्यात आणि त्यांच्यात समानता निर्माण व्हावी म्हणून हा उपक्रम राबविल्याचे सांगितले जाते.

आई ही आयुष्यातील पहिला गुरू असते. त्यानंतर शाळेतील शिक्षक मूल्ये आणि संस्कार रुजवत असतात. त्यांच्या शिकविण्याने आणि शिस्तीने आज मोठा व्यावसायिक झालो असून, त्यांच्या ऋणातून कधीही मुक्त होऊ शकणार नाही. मात्र, त्या ऋणातून उतराई होण्याचा हा छोटासा प्रयत्न म्हणून आई वजाबाई यांच्या नावाने विद्यार्थ्यांना दप्तर वाटप करण्यात आल्याचे राहुल यांनी याप्रसंगी सांगितले.

मुख्याध्यापक प्रकाश पाटील यांनी राहुल यांचा, तर संस्थाचालक श्रीमती पीयूषाताई पाटील यांनी त्याची आई श्रीमती वजाबाई कुंभार यांचा

यावेळी सत्कार केला. प्रमुख अतिथी ज्येष्ठ नागरिक कैलास कुंभार, लोटन बाबूराव कुंभार, लोटन रघुनाथ कुंभार, धुडकू कुंभार, समाधान कुंभार, पंकज पाटील, शत्रुघ्न पाटील यांच्या हस्ते विद्यार्थ्यांना दप्तर वाटप करण्यात आले. यावेळी अशोक सूर्यवंशी, प्रभुदास पाटील, राजेंद्र पाटील, सौ. सुषमाताई सोनवणे, सौ. शीतलताई चव्हाण, सौ. सीमाताई मोरे, राहुल पाटील, सौ. सीमाताई पाटील उपस्थित होते. उपशिक्षक संजय पाटील यांनी सूत्रसंचालन केले व आभार मानले.

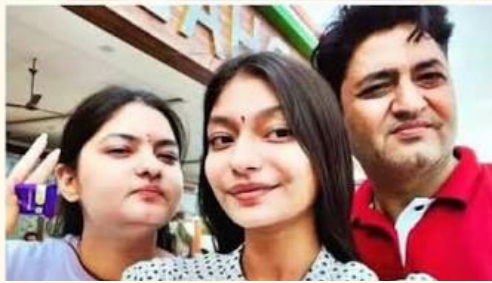
अमळनेर : तालुक्यातील मंगरूळ येथील ग्रामविकास शिक्षण मंडळ संचलित स्व. आबासो. अनिल अंबर पाटील माध्यमिक विद्यालयात माजी विद्यार्थी राहुल मधुकर कुंभार यांनी आई, शिक्षक आणि शाळेबद्दलची कृतज्ञता व्यक्त करत शंभर विद्यार्थ्यांना मोफत दप्तर वाटप केले. याप्रसंगी उपस्थित कैलास कुंभार, लोटन बाबूराव कुंभार, लोटन रघुनाथ कुंभार, धुडकू कुंभार, समाधान कुंभार, पंकज पाटील, शत्रुघ्न पाटील यांच्यासह संस्थाचालक श्रीमती पीयूषा पाटील, मुख्याध्यापक प्रकाश पाटील, उपशिक्षक संजय पाटील व शिक्षक वृंद.

यावेळी सत्कार केला. प्रमुख अतिथी ज्येष्ठ नागरिक कैलास कुंभार, लोटन बाबूराव कुंभार, लोटन रघुनाथ कुंभार, धुडकू कुंभार, समाधान कुंभार, पंकज पाटील, शत्रुघ्न पाटील यांच्या हस्ते विद्यार्थ्यांना दप्तर वाटप करण्यात आले. यावेळी अशोक

सूर्यवंशी, प्रभुदास पाटील, राजेंद्र पाटील, सौ. सुषमाताई सोनवणे, सौ. शीतलताई चव्हाण, सौ. सीमाताई मोरे, राहुल पाटील, सौ. सीमाताई पाटील उपस्थित होते. उपशिक्षक संजय पाटील यांनी सूत्रसंचालन केले व आभार मानले.

सूर्यवंशी, प्रभुदास पाटील, राजेंद्र पाटील, सौ. सुषमाताई सोनवणे, सौ. शीतलताई चव्हाण, सौ. सीमाताई मोरे, राहुल पाटील, सौ. सीमाताई पाटील उपस्थित होते. उपशिक्षक संजय पाटील यांनी सूत्रसंचालन केले व आभार मानले.

सौ. सीमाताई पाटील उपस्थित होते. उपशिक्षक संजय पाटील यांनी सूत्रसंचालन केले व आभार मानले.

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

'फादर्स डे'च्या निमित्ताने गाझियाबादच्या मोरटा गावातील बाप-लेकीची प्रेरणादायी कहाणी समोर आली आहे. या कहाणीने अनेकांचे डोळे पाणावले. मुलगी घराची लक्ष्मी असते, आई बापाचा आधार असते असे नेहमी बोलले जाते. त्याचाच प्रत्यय गाझियाबादमधील २ मुलींना दिला आहे. वडील मृत्यूची झुंज देत असताना डॉक्टरांनी त्यांना

किडनी आणि लिव्हर ट्रान्सप्लांटची आवश्यकता असल्याचे कुटुंबाला सांगितले. त्यावेळी दोन्ही लेकी एक क्षणही न दवडता वडिलांचा जीव वाचवायला पुढे आल्या. एका मुलीने स्वतःची किडनी तर दुसरीने लिव्हर देऊन वडिलांना नवीन आयुष्य दिले आहे. फादर्स डेच्या निमित्ताने लेकींनी दिलेली ही मौल्यवान भेट केवळ एका कुटुंबाची कहाणी नाही, तर मुलींचे अथांग प्रेम, धैर्य आणि कौटुंबिक

लेकी असाव्या तर अशा..!

२ मुलींनी वडिलांना दिले नवीन आयुष्य;
एकीने किडनी तर दुसरीने दिले लिव्हर

प्रेमाचे प्रतीक आहे. ज्याची चर्चा आता संपूर्ण परिसरात होत आहे. गाझियाबादमधील मोरटा गावचे रहिवासी असलेले ४५ वर्षीय जयंत त्यागी, जे भाजपचे माजी पदाधिकारी आणि सध्या व्यावसायिक आहेत. गेल्या वर्षभरापासून ते आरोग्याच्या समस्यांनी ग्रस्त होते. सुरुवातीला त्यांच्यावर एका किरकोळ आजारासाठी उपचार करण्यात आले, परंतु तीन महिन्यांपूर्वी त्यांची प्रकृती अचानक खालावली. पोटाच्या गंभीर

त्रासानंतर रुग्णालयात त्यांची सखोल तपासणी करण्यात आली आणि डॉक्टरांनी एक धक्कादायक खुलासा केला. त्यांची किडनी आणि लिव्हर दोन्हीही गंभीरपणे बाधित झाले होते आणि त्यांना वाचविण्यासाठी तातडीने प्रत्यारोपणाची आवश्यकता होती, असे तपासणी अहवालात आढळले. डॉक्टरांकडून हे ऐकून कुटुंब पूर्णपणे खचून गेले. एकीकडे वडिलांची ढासळती प्रकृती होती तर दुसरीकडे

ऋषिकाच्या निर्णयाला सासरच्यांनी दिला पाठिंबा

या संपूर्ण घटनेचा आणखी एक भावनिक पैलू सर्वांत मोठी मुलगी ऋषिका हिच्याशी संबंधित आहे. ऋषिकाचे काही महिन्यांत लग्न होणार आहे. त्यामुळे या निर्णयाचा तिच्या वैवाहिक जीवनावर परिणाम होऊ शकतो अशी कुटुंबाला चिंता होती. मात्र जेव्हा ऋषिकाने तिच्या होणाऱ्या सासरच्या मंडळींना अवयवदानाबद्दल प्रतिसाद दिला. ऋषिकाच्या सासरच्या मंडळींनी तिच्या निर्णयाला केवळ पाठिंबाच दिला नाही तर तिला प्रोत्साहनही दिले. आपल्या आई-वडिलांसाठी इतका मोठा त्याग करणारी मुलगी खरोखरच एक प्रेरणा आहे आणि अशी धाडसी मुलगी त्यांच्या कुटुंबाचा भाग होणार असल्याचा त्यांना अभिमान आहे, असे सासरच्यांनी म्हटले.

पान २ वर

संपादकीय

भारतच माझा देश...

भारताचे नागरिक नेमके कोण आणि ते सिद्ध करण्याचा पुरावा नेमका काय, हा सध्या देशातील सर्वात जटिल प्रश्न होऊन बसला आहे. बालपणापासून ‘भारत माझा देश आहे,’ अशी प्रतिज्ञा म्हणत आलेल्या अनेक पिढ्यांना इतकी वर्षे आपण भारताचे नागरिक आहोत की नाही, याबाबत कधीच शंका आली नव्हती; पण सध्या वेगवेगळ्या सरकारी यंत्रणांना आपल्याच नागरिकांबाबत वारंवार प्रश्न पडू लागले आहेत. त्यांचे उत्तर देण्यासाठी फार पूर्वी रेशनकार्ड चालून जायचे; नंतर आर्थिक व्यवहारांसाठी पॅनकार्ड आले, मतदान करण्यासाठी मतदार ओळखपत्र आले आणि संयुक्त पुणेगाामी सरकारच्या काळात बहुपयोगी ‘आधार’मुद्धा कोट्यवधी नागरिकांनी काढले. अजूनही या सर्वांमध्ये पासपोर्ट हा भारतीय नागरिकांसाठी भरभक्कम आधार मानला जातो. मात्र, परराष्ट्र विभागाच्या अधिकाऱ्यांनी केलेल्या एका विधानामुळे देशात संभ्रम निर्माण झाला आहे. ‘पासपोर्ट सेवा दिनी’च या विभागाच्या वतीने ‘पासपोर्ट हा नागरिकत्वाचा पुरावा म्हणून ग्राह्य धरू नये,’ असे ठासून सांगण्यात आले. परराष्ट्र विभागाच्या विधानात कायदेशीर तथ्य आहे; तसेच सर्वोच्च व उच्च न्यायालयांनीही तसे वेळोवेळी म्हटले आहे. नागरिकत्व सिद्ध करण्यासाठी ‘काय चालणार नाही,’ हे यातून समजते; पण ‘कोणता पुरावा चालेल,’ याचे ‘अधिकृत’ आणि सुस्पष्ट उत्तर सर्वसामान्य नागरिकांना हवे आहे.

आपण भारतीय नागरिक असल्याचे सिद्ध करण्याची गरज अपवाद वगळता आजवर फारशी भासली नव्हती. काही काळापूर्वी राष्ट्रीय नागरिकत्व नोंदणी (सीएए) आणि राष्ट्रीय नागरिक नोंदणीच्या (एनआरसी) निमित्ताने आसाममधील नागरिकांवर ती वेळ आली. गेल्या वर्षी बिहार, पश्चिम बंगालसह अन्य राज्यांमध्ये सुरू झालेली मतदारयादीची सखोल पडताळणी (एसआयआर) आणि जोडीला ‘घुसखोरी’विषयक प्रचार, यामुळे नागरिकत्वाचा मुद्दा प्रकषने चर्चेत आला. नागरिकत्व निश्चितीचा अंतिम अधिकार निवडणूक आयोगाला नसला, तरी केंद्रस्तरीय अधिकारी (बीएलओ) दारी उभा राहिल्यावर अनेकांची विनाकारण गाळण उडते, ही वस्तुस्थिती आहे. ‘आधार’ हा फक्त ओळखीचा पुरावा आहे, असे न्यायालयाने पूर्वीच स्पष्ट केले असून, पॅनकार्ड, मतदार ओळखपत्र ही विशिष्ट उद्देशांनी वापरली जाणारी कागदपत्रे आहेत. आजवर पासपोर्ट हा नागरिकत्वाचा बळकट पुरावा मानला जात असे, तोसुद्धा ‘गैरसमज’ असल्याचे आता स्पष्ट झाले आहे. पासपोर्ट हा सन १९६७च्या पासपोर्ट कायद्यानुसार मिळणारा दस्तावेज आहे; तर नागरिकत्व हे भारतीय नागरिकत्व कायद्यानुसार (१९५५) निश्चित केले जाते. त्यानुसार नागरिकत्व सिद्ध करण्यासाठी कोणतेही एक कागदपत्र पुरेसे नसून, जन्मदाखला, पालकांचे नागरिकत्व, शाळेच्या-जमीन किंवा रहिवास नोंदी आणि पासपोर्ट अशा निरनिराळ्या कागदपत्रांचा त्यासाठी एकत्रित विचार केला जातो. काही वर्षांपूर्वी तीन जणांनी पासपोर्ट, आधार आणि जन्मदाखला यांच्या आधारे केलेला नागरिकत्वाचा दावाही न्यायालयाने फेटाळला आहे.

या विभागांची भूमिका कागदावर योग्य वाटते. मात्र, सरकारचे वेगवेगळे विभाग परस्परविरोधी भूमिका घेतात, त्याचे काय? पासपोर्ट हा सर्व कागदपत्रे-पुराव्यांची, म्हणजेच ती व्यक्ती भारताची नागरिक असल्याची खातरजमा न करताच दिला जातो का, हा प्रश्न बाळबोध वाटला, तरी त्यात तथ्य आहेच. एकीकडे सरकारचे परराष्ट्र खाते पासपोर्टबाबत एक भूमिका मांडते; त्यावर सरकार चिडीचूप राहते आणि सत्ताधारी भारतीय जनता पक्षाच्या ‘आरटी सेल’चे प्रमुख ‘सरकारच्या वतीने’ त्यावर खुलासा करतात, हा प्रकार गोंधळ उडवून देणारा असून, सत्ताधाऱ्यांचे ध्रुवीकरणचे राजकारण व ‘घुसखोरी’चा प्रचार त्यात भर घालणारा आहे. त्यामुळेच बहुसंख्य भारतीयांना चकित आणि सीमावर्ती राज्यांतील व कोणतीही कागदपत्रे नसलेल्या गरीब-निरक्षर व ग्रामीण भागातील नागरिकांना भयकंपित करणाऱ्या या प्रश्नाची तातडीने उत्तरे देणे गरजेचे आहे. नागरिकांना सतत भीतीच्या सावटाखाली ठेवणे योग्य नाही. अनावश्यक किंतडवादाऐवजी नेमक्या विधायक सूचना त्यासाठी महत्त्वाच्या आहेत. नागरिकत्व सिद्ध करणारे एकमेव कागदपत्र सध्या उपलब्ध नसले, तरी काँग्रेसचे नेते शशी थरूर यांनी केलेल्या ‘वैध’ आधार आणि पासपोर्ट यांचा त्यासाठी विचार व्हावा, अशा सूचनांसह अन्य देशांमधील नागरिकत्व निश्चितीच्या पद्धतींचा अवयर्थ विचार करून संसदेत सोपा व सुस्पष्ट कायदा गरजेचा आहे. ‘वुई दि पीपल ऑफ इंडिया...’ हे घटनेच्या प्रस्ताविकेतील वाक्य सार्थ ठरविण्यासाठी तरी ते आवश्यक आहे.

समोसे विक्रेता अभिनेता आज साडेबारा हजार कोटींचा मालक

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

बॉलिवूडमध्ये यश मिळविण्यासाठी केवळ नशीबच नव्हे; तर अथक मेहनत आणि चिकाटीही तितकीच महत्त्वाची असते. याचे जीवंत उदाहरण म्हणजे बॉलिवूडचा ‘किंग खान’ म्हणून ओळखला जाणारा शाहरुख खान. आज जगभरात लोकप्रिय असलेला हा सुपरस्टार एकेकाळी दिल्लीतील नॅशनल स्कूल ऑफ ड्रामा (एनएसडी) च्या कॅन्टीनमध्ये समोसे पोहोचविण्याचे काम करत होता, असा खुलासा ज्येष्ठ अभिनेते पंकज कपूर यांनी केला आहे. अलीकडेच एका युट्यूब मुलाखतीदरम्यान कपूर यांनी त्यांच्या आयुष्यातील अनेक आठवणींना उजाळा दिला. यावेळी त्यांनी

‘एनएसडी’मध्ये घालवलेले दिवस आठवत एक खास किस्सा सांगितला. त्यांनी सांगितले, की १९७० च्या दशकात ते ‘एनएसडी’मध्ये शिक्षण घेत होते. त्यावेळी एक लहान मुलगा वारंवार कॅन्टीनमध्ये समोसे घेऊन येत असे. तो मुलगा म्हणजे पुढे जाऊन बॉलिवूडचा बादशाह ठरलेला शाहरुख खान होता.कपूर यांच्या मते शाहरुखचे वडील किंवा त्यांच्या कुटुंबातील सदस्य ‘एनएसडी’च्या कॅन्टीन आणि मेसच्या व्यवस्थापनाशी संबंधित होते. त्यामुळे शाहरुख लहानपणी अनेकदा त्या परिसरात दिसायचा. मात्र, त्यावेळी कुणालाही कल्पना नव्हती की हा साधासुधा मुलगा भविष्यात भारतीय चित्रपटसृष्टीवर अधिराज्य गाजवेल. ‘एनएसडी’शी शाहरुख खानचे खास नाते

शाहरुख खानचा ‘एनएसडी’शी संबंध खूप जुना आहे. त्यांचे वडील मीर ताज मोहम्मद खान दिल्लीमध्ये ‘खातिर’ नावाचे रेस्टॉरंट चालवत होते. शाहरुखनेही अनेक मुलाखतींमध्ये सांगितले आहे, की त्यांचे वडील ‘एनएसडी’च्या मेस आणि कॅन्टीनशी संबंधित कामांमध्ये सहभागी होते. त्यामुळे लहानपणापासूनच शाहरुखचा रंगभूमी आणि अभिनयाच्या वातावरणाशी जवळचा संबंध आला. ‘एनएसडी’मधून अनेक दिग्गज कलाकार घडले आहेत. त्यामध्ये अनेक कलाकारांचा समावेश आहे. या कलाकारांच्या कामातून प्रेरणा घेत शाहरुखने अभिनयाचे धडे आत्मसात केले. आज १२,४९० कोटींच्या संपत्तीचा मालक

शाहरुख खानने १९९२ मध्ये प्रदर्शित झालेल्या ‘दीवाना’ या चित्रपटातून बॉलिवूडमध्ये पदार्पण केले. या चित्रपटात ऋषी कपूर मुख्य भूमिकेत होते. मात्र, नवोदित कलाकार असूनही शाहरुखने आपल्या अभिनयाने प्रेक्षकांचे लक्ष वेधून घेतले आणि पहिल्याच चित्रपटातून स्वतःची वेगळी ओळख निर्माण केली. एकेकाळी कॅन्टीनमध्ये समोसे पोहोचविणारा शाहरुख खान आज जगातील सर्वात श्रीमंत अभिनेत्यांपैकी एक मानला जातो. विविध माध्यमांमध्ये प्रसिद्ध झालेल्या अहवालांनुसार त्यांची एकूण संपत्ती सुमारे १२,४९० कोटी रुपये इतकी आहे.

पदार्पण करताच झाला लोकप्रिय; पहिल्याच चित्रपटातून सर्वदूर प्रसिद्धी

रंजाणे, मुडीतील दोन तरुण बेपत्ता; पोलिसांत तक्रारी दाखल

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

अमळनेर : तालुक्यातील रंजाणे व मुडी येथील दोन तरुण बेपत्ता झाले आहेत. या घटनेबाबत संबंधित कुटुंबीयांनी पोलिसांत तक्रारी दाखल केल्या आहेत. याबाबत पोलिसांच्या सांगण्यानुसार रंजाणे येथील राकेश दशरथ

भिल (वय २०) हा दि. २१ जून रोजी स्ट्रिंगाच्या कामासाठी जात असल्याचे सांगून घराबाहेर पडला होता. मात्र, रात्री उशिरापर्यंत तो घरी परतला नाही. नातेवाईक व परिचितंकडे चौकशी करूनही त्याचा कोणताही ठावठिकाणा लागला नसल्याने त्याचे

वडील दशरथ भिल यांनी मारवड पोलिस ठाण्यात बेपत्ता झाल्याची तक्रार दाखल केली आहे. या घटनेचा सहाय्यक फौजदार संजय पाटील तपास करीत आहेत. दुसऱ्या घटनेत मुडी येथील हिरालाल विठ्ठल भिल (वय ३३) हे दि. १७ जून रोजी सायंकाळी ६ वाजेच्या

सुमारास कोणालाही न सांगता घरातून निघून गेले. त्यानंतर आजपर्यंत त्यांचा कोणताही शोध लागलेला नाही. त्यामुळे त्यांच्या पत्नीने पोलिसांत हरविल्याची फिर्याद दाखल केली आहे. या प्रकरणाचा हवालदार प्रवीण पारधी तपास करीत आहेत.

अमळनेर : शहर व तालुक्यातील चर्मकार समाजबांधवांची येथील शिवाजी उद्यानात शनिवार, दि. २७ जून रोजी बैठक झाली. यावेळी उपस्थित राष्ट्रीय चर्मकार महासंघाचे राष्ट्रीय कार्याध्यक्ष आप्पासाहेब भानुदास विसावे, राष्ट्रीय प्रवक्ते अण्णासाहेब पांडुरंग बाविस्कर, धरणागवच्या नगरसेविका सी. अंजलीताई विसावे यांच्यासह अमळनेर शहर व तालुक्यातील कार्यकारिणी सदस्य

राष्ट्रीय चर्मकार महासंघातर्फे ३० जूनला मुंबईत आंदोलन

अमळनेरच्या बैठकीत समाजबांधवांना मोठ्या संख्येने उपस्थितीचे आवाहन

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

अमळनेर : शहर व तालुक्यातील चर्मकार समाजबांधवांची येथील शिवाजी उद्यानात शनिवार, दि. २७ जून रोजी बैठक झाली. बैठकीस राष्ट्रीय चर्मकार महासंघाचे

राष्ट्रीय कार्याध्यक्ष आप्पासाहेब भानुदास विसावे, राष्ट्रीय प्रवक्ते अण्णासाहेब पांडुरंग बाविस्कर, धरणागवच्या नगरसेविका सी. अंजलीताई विसावे यांच्यासह अमळनेर शहर व तालुक्यातील कार्यकारिणी सदस्य आणि शहर

व तालुक्यातील समाजबांधव उपस्थित होते. याप्रसंगी चर्मकार समाजाच्या उपवर्गीकरणाला विरोध म्हणून मॉगळवार, दि. ३० जून २०२६ रोजी मुंबई येथे राज्यव्यापी आंदोलन छेडले जाणार आहे. त्यात

समाजबांधवांनी मोठ्या संख्येने सहभागी होण्याचे आवाहन आप्पासाहेब विसावे व अण्णासाहेब बाविस्कर यांनी उपस्थितांना केले. विजय बिन्हाडे यांनी प्रास्ताविक व सूत्रसंचालन केले.

छत्रपती शिवाजी महाराजांचा इतिहास दोन राष्ट्रांना जोडणार!

‘या’ देशात शिवरायांचा भव्य पुतळा उभारणार; शौर्याचा जागतिक सन्मान

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

इस्त्रायलमध्ये छत्रपती शिवाजी महाराजांचा भव्य पुतळा उभारला जाणार आहे. महाराजांचा वारसा आता इस्त्रायलमध्ये दिसून येणार आहे. ६ जून २०२६ रोजी भारतात १६७४ मधील छत्रपती शिवाजी महाराजांच्या राष्ट्याभिषेकाच्या स्मरणार्थ शिवरायांभिषेक दिन साजरा केला जात असताना एका अनपेक्षित ठिकाणाहून एक महत्त्वपूर्ण घोषणा करण्यात आली. इस्त्रायलचे मुंबईतील महाविाणिज्यदूत यानव रेवाच यांनी जाहीर केले की, इस्त्रायल आपल्या प्रमुख शहरांपैकी एका शहरात छत्रपती शिवाजी महाराजांचा भव्य पुतळा उभारण्याची योजना आखत आहे. भारत आणि इस्त्रायलच्या जनेतेला अधिक जवळ आणण्यासाठी हा एक दीर्घकालीन उपक्रम असल्याचे त्यांनी सांगितले.

त्यांच्या मते पंतप्रधान नरेंद्र मोदी यांच्या ऐतिहासिक जेरुसलेम दौऱ्यानंतर दोन्ही देशांनी द्विपक्षीय संबंध अधिक बळकट करण्यासाठी नव्या मार्गाचा शोध घेण्यास सुरुवात केली आणि त्यातूनच या प्रस्तावाचा जन्म झाला. महाराष्ट्राचे मुख्यमंत्री ना. देवेंद्र फडणवीस यांनी या घोषणेचे स्वागत करत राज्य सरकारतर्फे ऐतिहासिक संदर्भ, कलात्मक मार्गदर्शन आणि रचनात्मक सहाय्य देण्याचे आश्वासन दिले. भारत-इस्त्रायल संबंधांचा जवळून अभ्यास करणाऱ्यांसाठी ही घटना पूर्णपणे अनपेक्षित

नव्हती. मात्र तिचे महत्त्व केवळ राजनैतिक संबंधांपुरते मर्यादित नाही. ती एका व्यापक सांस्कृतिक आणि नागरीकरणात्मक जाणिवेचे प्रतीक आहे. निरपराधांचे संरक्षण करणारे आणि अत्याचाराविरुद्ध उभे राहणारे धैर्य हे सीमांच्या आणि शतकांच्या पलीकडेही स्मरणात राहिले पाहिजे, या विश्वासाचे, यामुळे एक महत्त्वाचा प्रश्न निर्माण होतो. इस्त्रायलसारख्या राष्ट्रासाठी, ज्याने नैतिक धैर्याचा सन्मान आपल्या राष्ट्रीय ओळखीचा आधारस्तंभ बनवला आहे, छत्रपती शिवाजी महाराजांना त्या परंपरेत स्थान देण्याचा अर्थ काय आहे?

ही घोषणा इतकी महत्त्वाची का आहे, हे समजून घेण्यासाठी इस्त्रायलची वीरांचा सन्मान करण्याची परंपरा समजून घेणे आवश्यक आहे. या परंपरेच्या केंद्रस्थानी आहे याद वाशेम जेरुसलेममधील इस्त्रायलचे राष्ट्रीय होलोकॉस्ट स्मारक. १९५३ मध्ये इस्त्रायली संसद कनेसेटने स्थापन केलेली ही संस्था नाझी राजवटीत मृत्युमुखी पडलेल्या सुमारे ६० लाख ज्यूंच्या स्मृती जपण्यासाठी आणि होलोकॉस्ट काळात स्वतःचा जीव धोक्यात घालून ज्यू नागरिकांचे प्राण वाचवणाऱ्यांचा गौरव करण्यासाठी उभारण्यात आली. ‘रायट्स अमंग द नेशन्स’ हा इस्त्रायलचा सर्वोच्च नागरी सन्मान अशा व्यक्तींना दिला जातो. या सन्मानांतर्गत पदक, प्रमाणपत्र आणि याद वाशेममधील ‘वॉल ऑफ ऑनर’वर नाव

कोरण्याचा मान दिला जातो. या परंपरेतील व्यक्तींमधे जगभरातून आले आहेत. जर्मन उद्योगपती ऑस्कर शिंडलर यांनी स्वतःची संपत्ती खर्च करून १,२०० हून अधिक ज्यू कामगारांचे प्राण वाचवले. स्वीडिश मुसदी राऊल वॉलेनबर्ग यांनी बुडापेस्टमध्ये एक लाखांहून अधिक लोकांचे संरक्षण केले. आयरिसा सेंडलर यांनी सुमारे २,५०० ज्यू मुलांना वॉर्सो गेट्टोमधून सुरक्षित बाहेर काढले. जपानी मुसदी चिरुने सुगिहारा यांनी स्वतःच्या सरकारच्या आदेशांकडे दुर्लक्ष करून हजारो जीवनरक्षक व्हिसा जारी केले.

याद वाशेममधील ‘अॅव्हेंयू ऑफ द रायटर्स’मध्ये ४४ हून अधिक देशांतील अशा व्यक्तींच्या स्मृतिफलकांचे जतन करण्यात आले आहे. हे केवळ इतिहासातील उल्लेख नाहीत; ते इस्त्रायलच्या नैतिक दिशादर्शकाचे प्रतीक आहेत. याच पारस्वभूमीवर इस्त्रायलचा छत्रपती शिवाजी महाराजांना सन्मान देण्याचा निर्णय समजून घेतला पाहिजे. हा केवळ प्रतीकात्मक राजनैतिक उपक्रम नाही; त्यामाणे एक सखोल ऐतिहासिक तर्क आहे. काही इतिहासकारांनी छत्रपती शिवाजी महाराजांची तुलना ज्यू इतिहासातील महत्त्वपूर्ण व्यक्तिमत्त्व ज्युदास मॅकॅबियस यांच्याशी केली आहे. मॅकॅबियस यांनी सेल्युसिड शासक अँटिओकस चतुर्थ एपिफेन्स याच्या विरोधात संघर्ष करून ज्यू धार्मिक परंपरांचे संरक्षण केले. त्याचप्रमाणे, छत्रपती शिवाजी महाराजांनी औरंगजेबाच्या

काळातील मुघल विस्ताराला प्रतिकार करत आपल्या राज्यातील बहुविध आणि सर्वसमावेशक स्वरूपाचे रक्षण केले. ते केवळ पराक्रमी सेनानी नव्हते. ते संस्थांचे निर्माते, सामान्य जनतेचे रक्षक आणि धार्मिक सहअस्तित्वाचे समर्थक होते. हे सर्व त्यांनी अशा काळात केले, जेव्हा अशा मूल्यांचे पालन करणे सोपे नव्हते. विशेष म्हणजे त्यांनी आपल्या राज्यातील सर्व धर्मीयांना संरक्षण दिले, ज्यामध्ये महाराष्ट्रातील ज्यू समुदायाचाही समावेश होता. महाराष्ट्रात शतकानुशतके शांतेतने वास्तव्य करणाऱ्या बने इझ्राएल समुदायाने आपली धार्मिक ओळख जपत मराठी भाषा आणि स्थानिक संस्कृती आत्मसात केली होती. ऐतिहासिक नोंदींनुसार, या समुदायातील काही सदस्यांनी १७व्या शतकात छत्रपती शिवाजी महाराजांच्या सैन्यातही सेवा बजावली. हा केवळ योगायोग नाही; ही दोन संस्कृतींच्या मूल्यांची नैसर्गिक सांगड आहे. महावाणिज्यदूत रेवाच यांनी मुख्यमंत्री फडणवीस यांना लिहिलेल्या पत्रात नमूद केले, की इस्त्रायलमधील छत्रपती शिवाजी महाराजांचा पुतळा विशेष महत्त्वाचा ठरेल, कारण महाराष्ट्र आणि भारतीय ज्यू समुदाय यांच्यातील ऐतिहासिक संबंध अत्यंत गहिरे आहेत. या समुदायातील अनेक वंशज आज इस्त्रायली समाजात महत्त्वपूर्ण योगदान देत आहेत. छत्रपती शिवाजी महाराजांचा गौरव भारताच्या सीमांबाहेर होणे ही नवी गोष्ट नाही. मॉरिशस, अमेरिका आणि जपानमध्ये

त्यांच्या स्मरणार्थ पुतळे उभारण्यात आले आहेत. मात्र इस्त्रायलचा उपक्रम वेगळा आहे. भारतीय वंशाच्या समुदायाच्या पुढाकाराविना, एखाद्या सार्वभौम राष्ट्राेने छत्रपती शिवाजी महाराजांना धैर्य आणि अन्यायाविरुद्धच्या प्रतिकाराचे जागतिक प्रतीक म्हणून सन्मानित करण्याचा हा पहिलाच प्रसंग ठरू शकतो. या प्रस्तावाद्वारे इस्त्रायल होलोकॉस्टच्या स्मरणापुरतीच आपली परंपरा मर्यादित ठेवत नाही, तर अन्यायाविरुद्ध लढणारे धैर्य कोणत्याही एका काळाचे किंवा भौगोलिक प्रदेशाचे मक्तेदारी नसते, हेही अधोरेखित करते.

पुतळ्याव्यतिरिक्त, इस्त्रायलने छत्रपती शिवाजी महाराजांवरील साहित्याचे हिऱू भाषेत भाषांतर करण्याची इच्छाही व्यक्त केली आहे, जेणेकरून इस्त्रायली नागरिकांनात्यांच्या इतिहास, प्रशासन आणि तत्त्वज्ञानाचा थेट परिचय होईल. भारतातील लोकांसाठी हा केवळ अभिमानाचा क्षण नसून एक जबाबदारीही आहे. शतकानुशतके जुना, सांस्कृतिकदृष्ट्या समृद्ध आणि अजूनही मुख्य प्रवाहातील भारतीय समाजाला पुरेसा परिचित नसलेला बने इझ्राएल समुदायाचा इतिहास शाळांमध्ये शिकवला गेला पाहिजे, संस्थात्मक स्तरावर जतन केला गेला पाहिजे आणि दोन्ही देशांत साजरा केला गेला पाहिजे.

छत्रपती शिवाजी महाराजांनी जपलेली मूल्ये दुबळ्यांचे संरक्षण, हिंसक अतिरेकाचा प्रतिकार आणि न्यायाधिष्ठित शासन ही १७व्या

शतकातील केवळ ऐतिहासिक स्मृती नाहीत. ती आजही जिवंत असलेली परंपरा आहे. जेव्हा स्मरणसंस्कृतीवर आपली नैतिक ओळख उभारलेल्या इस्त्रायलसारख्या राष्ट्राेने या वारशाचा सन्मान करण्याचा निर्णय घेतला आहे, तेव्हा भारतानेही त्या भावनेला तितक्याच गांभीर्याने प्रतिसाद दिला पाहिजे. वेगवेगळ्या भूमी, वेगवेगळी शतके. पण एक सामाजिक विश्वास धैर्य जिथे कुठे दिसेल, ते कधीही विसरले जाऊ नये. वरुण सिंग हे मुंबईस्थित वरिष्ठ पत्रकार असून ते समुदाय, राजकारण आणि रिअल इस्टेट या विषयांवर लेखन करतात. त्यांनी राजकारण विषयात एम.ए., एलएलबी तसेच पत्रकारितेची पदवी प्राप्त केली आहे.

पैशांची चणचण टाळण्यासाठी ‘या’ ५ गोष्टींचा करू नका गर्व

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

आचार्य चाणक्य यांनी साधिलेलेली तत्त्वे आणि विचार शेकडो वर्षांनंतरही तितकेच महत्त्वाचे असून आजही लाखो लोकांना जीवनात योग्य दिशा देत आहेत. त्यांनी या गोष्टींचा ‘चाणक्य नीती’ ग्रंथात उल्लेख केला होता. या नीतीमध्ये त्यांनी अशा काही गोष्टींचाही उल्लेख केला आहे, ज्यांच्याबद्दल कोणीही कधीही गर्व किंवा अहंकार बाळगण्याची चूक माणसाने करू नये. आचार्य चाणक्यांनुसार जो कोणी या गोष्टींबद्दल बढाई मारतो, तो कालांतराने आपली विचार करण्याची आणि आकलन करण्याची क्षमता कमकुवत करतो. तर अशा ५ गोष्टींबद्दल जाणून घेऊया.

संपत्ती आणि श्रीमंती

तुमच्याकडे आज पैसा आहे, याचा अर्थ असा नाही की तो उडाही असेलच. पैसा स्वभावाने चंचल असतो आणि तो कधीही एका ठिकाणी स्थिर राहत नाही. अनेकदा जेव्हा लोक श्रीमंत होतात, तेव्हा ते इतरांना तुच्छ लेखू लागतात आणि आपल्या संपत्तीचे प्रदर्शन करतात. चाणक्यांनुसार जे लोक आपल्या संपत्तीबद्दल बढाई मारतात आणि गरिबांचा अनादर करतात, त्यांच्यावर देवी लक्ष्मी क्रोधित होते. काळानुसार अशा व्यक्तीची संपत्ती वाया जाते आणि त्याला प्रत्येक पैशासाठी संघर्ष करावा लागतो. म्हणून जेव्हा तुमच्याकडे संपत्ती असेल, तेव्हा तुम्ही नेहमी नम्र राहून इतरांना मदत केली पाहिजे.

रूप आणि सौंदर्य

कोणीही आपल्या शारीरिक सौंदर्याबद्दल कधीही बढाई मारू नये. चाणक्यांचा विश्वास आहे की, सौंदर्य आणि तारुण्य या कायमस्वरूपी गोष्टी नाहीत. वाढत्या वयानुसार, चेहऱ्यावरील तेज आणि शरीराची शक्ती दोन्ही कमी होऊ लागतात. जो व्यक्ती केवळ इतरांच्या दिसण्यावरून त्यांची थड्ठा करतो, तो समाजात आदर गमावतो. खरे सौंदर्य हे व्यक्तीच्या स्वभावात, चांगल्या वागणुकीत आणि विचारांमध्ये असते. जे लोक आपल्या बाह्य रूपाचा अभिमान बाळगतात, ते कालांतराने अनेकदा

एकाकी पडतात.

ज्ञान आणि बुद्धी

ज्ञानाचा उद्देश माणसाला शहाणा आणि नम्र बनवणे असतो, अहंकारी बनवणे नाही. पण काही लोक, थोडेसे ज्ञान किंवा शिक्षण मिळाल्यावर स्वतःला सर्वज्ञ समजू लागतात. इतरांच्या मतांचा आदर करणे थांबवतात, स्वतःला श्रेष्ठ समजू लागतात. चाणक्य म्हणतात की, जो व्यक्ती ज्ञानाचा अभिमान बाळगतो, त्याची मानसिक वाढ खुंटते. अशी व्यक्ती नवीन गोष्टी शिकणे थांबवते, ज्यामुळे तिच्या बुद्धिमत्तेत घट होते.

पदाचा आणि उच्च दर्जा

आचार्य चाणक्य म्हणतात की, जेव्हा एखादी व्यक्ती समाजात किंवा नोकरीत उच्च पद किंवा अधिकार प्राप्त करते, तेव्हा तिचे वर्तन अनेकदा बदलते. ती तिच्या हाताखाली काम करणाऱ्यांना त्रास देऊ लागते. चाणक्यांच्या मते, पद किंवा दर्जा नेहमी एकाच व्यक्तीकडे राहत नाही. आज तुमच्याकडे असलेला अधिकार उद्या दुसऱ्या कोणाकडे तरी असू शकतो. जे लोक आपल्या उच्च पदाच्या गर्वाने इतरांना दुखावतात.

सत्ता आणि शक्ती

चाणक्य नीतीनुसार शारीरिक शक्ती किंवा सामर्थ्याचा गर्व देखील तुम्हाला विनाशाकडे नेऊ शकतो. आचार्य चाणक्यांच्या मते जो व्यक्ती सत्तेच्या नशेत दुर्बल आणि असहाय्य लोकांवर अत्याचार करतो, त्याचा अंत विनाशकारी होतो. त्यांनी असा युक्तिवाद केला, की आगदी महान आणि सर्वात शक्तिशाली राजांची साम्राज्ये देखील त्यांच्या गर्वामुळे कोसळतात. सत्तेचा योग्य वापर इतरांचे संरक्षण करण्यासाठी आहे, त्यांना घाबरवण्यासाठी किंवा त्रास देण्यासाठी नाही.

जाणून घ्या नेमकी तारीख व पूजेचा शुभ मुहूर्त आणि विधी

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

वटपौर्णिमा हा सण सुवासिनी महिला साजरा करतात. आपल्या पतीच्या दीर्घायुच्यासाठी या दिवशी सुवासिनी निजल व्रत करतात. वडाच्या झाडाची पूजा करून वडाला धागा बांधत सात जन्म हाच पती मिळावा अशी प्रार्थना करतात. नवविवाहित महिलांसाठी हा सण विशेष असतो. या दिवशी साजशृंगार करून सुवासिनी वडाची पूजा करतात. यंदा वटपौर्णिमा नेकमी केव्हा आहे याबात थोडा संभ्रम निर्माण झाला आहे. त्यामुळे वटपौर्णिमेची तारीख, पूजेचा शुभमुहूर्त व संपूर्ण पूजाविधी कशी करावी ते जाणून घेऊया.

अखंड सौभाग्याची प्राप्ती व्हावी, यासाठी वटपौर्णिमेचे व्रत केले जाते. या सणाला हिंदू धर्मात अत्यंत महत्त्वाचे मानले जाते. ज्येष्ठ पौर्णिमेला दरवर्षी वटपौर्णिमा साजरी केली जाते. यादिवशी सुवासिनी स्त्रिया सकाळी लवकर उठून स्नान करतात. देवाची पूजा

केल्यानंतर साग्रसंगीत जेवण नैवेद्यासाठी बनवले जाते. त्यानंतर नवविवाहित महिला व सुवासिनी नवीन भरजरी साडी नेसून सजतात. हातात हिरवा चुडा, गळ्यात मंगळसूत्र,केसात गजरा असा सोलाशृंगार करून वडपुजेसाठी सुवासिनी जातात. वडाच्या झाडाची पूजा करून सातजन्म हाच पती मिळावा अशी प्रार्थना करतात. सायंकाळी व्रत सोडतात तर काहीजण दुसऱ्या दिवशी उपवास सोडतात. अशाप्रकारे वटसावित्रीचे हे व्रत अखंड सौभाग्यासाठी महत्त्वाचे मानले जाते.

वटपौर्णिमा पूजेचा मुहूर्त
हिंदू पंचांगानुसार ज्येष्ठ पौर्णिमा तिथी सोमवार, दि. २९ जून रोजी येत आहे. या दिवशी वटपौर्णिमेच्या पूजेचा शुभ मुहूर्त सकाळी ८.५५ ते सकाळी १०.४० या दरम्यान असेल.

वटपौर्णिमा पूजा साहित्य

वटपौर्णिमा तारीख
ज्येष्ठ पौर्णिमा तिथी प्रारंभ : रविवार, दि. २८ जून २०२६
सकाळी ८ वाजून ३५ मिनिटांनी.
ज्येष्ठ पौर्णिमा तिथी समाप्त : सोमवार, दि. २९ जून २०२६
सकाळी ८ वाजून ४८ मिनिटांनी.
उदय तिथीनुसार ज्येष्ठ पौर्णिमा २९ जून रोजी साजरी करण्यात येईल. त्यामुळे वटपौर्णिमेचा सण हा सोमवार, दि. २९ जून या दिवशी सर्वत्र असेल.

वटपौर्णिमेच्या दिवशी सुवासिनी स्त्रियांनी वाण घेऊन वडाची पूजा करण्यासाठी जावे. पूजेच्या ताटात हळद-कुंकू, वडाला बांधण्यासाठी दोंरा, सावित्रीच्या पूजेसाठी बांगड्या, मंगळसूत्र शृंगाराचे सामान, दिवा, पाच फळे, आंब्याला महत्त्व, पाण्याचा तांब्या, कापसाचे सूत, फुले, विड्याची पाने असे सर्व साहित्य घेऊन जावे.

वटपौर्णिमा पूजा विधी
वडाच्या झाडाची पूजा करताना सर्वप्रथम हळदी-कुंकू वहावे, मग कापसाचे सूत आणि

सौभाग्याचे लेणे म्हणजेच बांगड्या मंगळसूत्र सावित्री देवीला अर्पण करावे. विड्याची पाने ठेवावीत, फळे एका बाजूला ठेवावी मग फुले आणि अक्षता वहावीत. ताटात निरंजन घेऊन औक्षण करून ओवाळावे. पतीच्या आरोग्य व दीर्घायुष्य तसेच सुखी संसारासाठी प्रार्थना करावी. त्यांना तांब्यातील पाण्याने वडाळा प्रदक्षिणा घालावी. सर्वात शेवटी धागा बांधून त्या धाग्याने वडाला सात प्रदक्षिणा माराव्यात व सात जन्माची गाठ आपल्या पतीशी कायम बांधली जावी असे मागणे मागावे.

शंख पूजेचे काय आहे आध्यात्मिक व आरोग्याबाबत महत्त्व ?

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

शंखामधे १०० टके कॅल्शियम असल्याने यात रात्रभर पाणी भरून ठेवावे व ते सकाळी प्राशन करावे. त्यामुळे शरिरातील कॅल्शियममध्ये वाढ होते. शंखामध्ये बरेच औषधी गुणधर्म आहेत .

शंख वाजण्याच्या क्रियेने हृदयक्रिया, रक्तदाब, अस्थिमा, मंदाग्री या अनियमित आजारांवर लाभ होतो. फुफ्फुसे बळकट होतात. शंख ध्वनीमुळे आपल्या घरातील तसेच घरापासून १०० मीटरपेक्षा जास्त परिसरातील नकारात्मक ऊर्जा नष्ट होत असते . वास्तूदोष, नजरदोष, बाहेरील बाधा यापासून वास्तूचे संरक्षण होते. शंखातील पाणी प्यायल्याने

मनोरुग्णाला उत्तेजना प्राप्त होऊन त्याला फायदा होतो. शंखाच्या ध्वनीने डोके, चेहरा, इतर शारीरिक स्नायूंच्या हालचालीत चांगली सक्रियता राहते. दक्षिणावर्ती शंखाला लक्ष्मीस्वरूप म्हटले जाते. याच्या नाद तंत्राशिवार्च लक्ष्मीपूजन पूर्ण मानले जात नाही. समुद्रपंथनातून जी १४ रत्ने आली त्यात हे रत्न आहे जे सुख-सौभाग्य वाढीसाठी घरात स्थापित करतात. शंखात दूध भरून रुद्र अभिषेक केल्याने सर्व पापांचा नाश होतो. घरात शंखनाद केल्याने नकारात्मक ऊर्जा व अतृप्त आत्मांच्या वास राहत नाही. दक्षिणावर्ती शंखाने पितरांना तर्पण केल्याने पितरांची शांती होते. शंखाने स्फटिक यंत्रावर अभिषेक केल्याने लक्ष्मीप्राप्ती होते.

सूर्य शांती : सूर्य ग्रहाला प्रसन्न करण्यासाठी ५ विशेष उपाय

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

सूर्य ग्रहाच्या शांतीसाठी सकाळी अंघोळ केल्यानंतर सूर्यदेवांना जल अर्पित केले जाते. नंतर सूर्य संबंधित वस्तूंचे दान, जप, होम मंत्र धारण व सूर्याच्या वस्तूंनी जल स्नान करणे देखील सूर्याच्या उपायांपैकी आहे. सूर्याच्या शांतीसाठी या पाच विधींपैकी एक विधी उपयोगात आणता येऊ शकते. गोचरमध्ये सूर्याचे अनिष्ट प्रभाव दूर करण्यासाठी हे उपाय विशेष रूपात प्रभावी ठरू शकतात.

१) स्नानद्वारे उपाय : गोचरमध्ये सूर्य अनिष्टकारक असल्यास जातकांनी स्नान करताना पाण्यात खसखस किंवा लाल फूल किंवा केशर मिसळून अंघोळ करणे शुभ ठरते. खसखस, लाल फूल किंवा केशर या सर्व वस्तू सूर्याच्या कारक आहेत आणि सूर्याचे उपाय केल्याने अन्य अनिष्टांपासून बचावासह जातक आजाराला सामोरे जाण्यास सक्षम होतो. सूर्याचे उपाय केल्याने जातकाच्या वडिलांच्या आरोग्यात सुधार होण्याची शक्यता वाढते. सूर्याच्या वस्तूंनी स्नान केल्यावर सूर्याच्या वस्तूंचे गुण व्यक्तीच्या शरीरात प्रवेश करतात आणि त्याच्या शरीरात सूर्याच्या गुणांमध्ये वृद्धी करतात.

२) दान : सूर्य वस्तूंनी स्नान करण्याव्यतिरिक्त सूर्य वस्तूंचे दान केल्याने देखील सूर्याच्या अनिष्टांपासून वाचता येते. यात तांबे, गूळ, गहू, मसूरडाळ दान करता येते. हे दान प्रत्येक रविवारी किंवा सूर्य संक्रांतीच्या दिवशी करणे

योग्य ठरते. सूर्य ग्रहणाच्या दिवशी देखील सूर्य वस्तूंचे दान करणे फायदेशीर ठरते. या उपाय अंतर्गत सर्व वस्तूंचे दान सोबत करता येऊ शकते. दान करताना वस्तूंचे वजन आपल्या सामर्थ्यानुसार करता येते. आपल्या संचित धनातून दान करणे अधिक योग्य ठरते. ज्या जातकानिमित्त दान केले जात असेल ती व्यक्ती दान देण्यात सक्षम

नसेल अर्थात वयाने लहान असल्यास किंवा इतर काही कारणांमुळे त्या व्यक्तीच्या हाताने दान करणे शक्य नसल्यास कुटुंबातील जवळीक व्यक्ती त्या जातकाच्या निमित्ताने दान करू शकतात. दान करताना सूर्य देवांवर पूर्ण विश्वास आणि श्रद्धा असणे आवश्यक आहे. आस्था नसल्यास कोणत्याही उपायाचे पूर्ण शुभ फल प्राप्त होत नाही.

३) मंत्र जप : सूर्य उपायांपैकी मंत्र जप देखील एक उपाय आहे. सूर्य मंत्रामध्ये ‘ॐ घृणि: सूर्य आदित्य: मंत्र’ जप केला जातो. या मंत्राचा जप दररोज करता येतो. तसेच प्रत्येक रविवारी जप करणे विशेष शुभ प्रदान करणारे ठरते. दररोज जप करण्यासाठी मंत्रांची संख्या १०, २० किंवा १०८ असावी. मंत्रांची संख्या वाढविता देखील येऊ शकते तसेच सूर्य संबंधित इतर कार्य जसे हवनात या मंत्राचा जप करणे शुभ ठरते. मंत्राचा जप करताना व्यक्तीला शुद्धतेचे पूर्ण लक्ष ठेवणे गरजेचे आहे. मंत्र जपताना जातकांनी सूर्य देवांचे ध्यान करत राहावे. मंत्र जपताना एकाग्रता ठेवावी. यात मधून उठणे योग्य नाही.

४) सूर्य यंत्र स्थापना : सूर्य यंत्राची स्थापना करण्यासाठी सर्वात आधी तांब्याचे पत्र किंवा भोजपत्रावर विशेष परिस्थितीत कागदावर सूर्य यंत्र निर्माण केले जाते. सूर्य यंत्रात समान आकाराचे ९ ब्लॉक तयार केले जातात. यात निर्धारित संख्या लिहिली जाते. वरील ३ खंडांत ६,

९, ८ संख्या क्रमश: वेगवेगळ्या खंडात असावी. मध्य भागात ७, ५, ३ संख्या लिहिल्या जातात आणि शेवटच्या खंडात २, ९, ४ लिहिले जाते. या यंत्राच्या संख्यांची विशेषता आहे की यांचा सम कोणत्याही खंडाशी केल्यास बेरीज १५ असेल. संख्या निश्चित वर्गात लिहिलेली असावी.

तांब्याच्या पत्रावर कपडे तयार करून संख्या लिहिणे किंवा भोजपत्रावर किंवा कागदावर लाल चंदन, केशर, कस्तुरी द्वारे खंड तयार करावे. डाळिंबाच्या लेखणीने खंड तयार करणे अधिकच उत्तम ठरेल. सर्व ग्रहांचे यंत्र तयार करण्यासाठी या वस्तूंनी आणि पदार्थांनी लेखन केले जाते.

५) सूर्य हवन करणे : सूर्य मंत्र हवनात प्रयोग करता येईल. हवन करण्यासाठी जाणकार पंडितांचा सल्ला घ्यावा. सूर्य कुंडलीत आरोग्य शक्ती व वडिलांचे कारक ग्रह असतात. जन्मकुंडलीत सूर्याचे दुष्प्रभाव प्राप्त होत असल्यास सूर्य राहु-केतूने पीडित असल्यास सूर्य संबंधित उपाय करणे फायदेशीर ठरते. विशेष म्हणजे हे उपाय सूर्य गोचरमध्ये शुभ फल देण्यात सक्षम नसल्यास यातून कोणताही उपाय करता येतो.

या व्यतिरिक्त सूर्य गोचरमध्ये सहाव्या घराचा स्वामी किंवा सातव्या घराच्या स्वामीवर आपली दृष्टी टाकत त्याला पीडित करत असल्यास या उपायांनी कष्टांपासून मुक्ती मिळते.

बहु हिंडता सौख्य होणार नाही। शिणावे परी नातूडे हित काही ।

मना सज्जना...

परम स्नेही मित्र हो,

श्लोक क्र. ४१
बहु हिंडता सौख्य होणार नाही ।
शिणावे परी नातुडे हित काही ।
विचारे बरे अंतरा बोधवीजें ।
मना सज्जना राघवी वस्ती कीजें ।। ४१।।

‘या श्लोकातील पहिले दोन चरण पाहूया. ‘बहु हिंडता सौख्य होणार नाही’. समर्थ मनाच्या चंचल स्वभावाला लक्षात घेऊन समजावणीच्या मृदू स्वरात सांगतात, की असे विनाकारण, विना प्रयोजन हिंडणे हे बरे नाही. अनावश्यक पायपीट करणे बरे नाही. ज्यातून काहीही निष्पन्न होणार नाही, अशी फुकाची पायपीट का म्हणून करावी. ? आपल्या कवयित्री बहिणाबाईंनी साध्या-सोप्या शब्दांत ही मनाची चंचलता अचूक पकडली आहे. त्या म्हणतात,

मन पाखरू-पाखरू
त्याची काय सांगू मात
आता होतं भुईंवर
गेलं गेलं आभायात...

मन चप्पय चप्पय
त्याले नाही जरा धीर
तठे व्हायिसनी इंज
आलं आलं धर्तीवर...
तसे पाहिले तर चंचलता मनाचा हा स्थायीभाव आहे. बसल्या जागी हजारो विचार आपल्या मनात घोंगावत असतात. विचारांच्या लाटा मागून लाटा येत राहतात. त्यामुळे मानसिक थकवा येतो. आधुनिक मानसतज्ज्ञ सांगतात, की दिवसभरात शेकडो विचार व्यक्तीच्या मनात येत असतात. त्याने मेंदू थकतो. हा थकवा शारीरिक थकव्यापेक्षा जास्त असतो. मनाच्या या स्वेर हिंडण्याने हाती काहीही येत नाही. मग का म्हणून मनाने असे स्वेर हिंडावे ? ‘शिणावे परी नातुडे हित काही’... हे स्वेर हिंडणे मनाच्या आणि व्यक्तीच्या हिताचे नाही. रणांगणावर आत्मस्वकीय यांना पाहून अर्जुनाच्या मनात आलेला विषाद दूर करताना भगवंतांनी त्याला मार्गदर्शन केले. तेव्हा अर्जुनाने मनाच्या चंचल स्वभावाचे वर्णन केले ते माउलींच्या शब्दांत असे-

जे विवेकाशी भुलवी ।
संतोषासी चाड लावी ।
बैसिजे तरी हिंडवी ।
दाही दिशा ।।

अर्जुन भगवान श्रीकृष्ण यांना विनवतो. की हे मन इतके चंचल आहे की त्याच्यावर नियंत्रण मिळविणे अवघड आहे. एका जागी स्थिर वाटले

तरी ते दाही दिशा भटकत असते. त्यावर नियंत्रण कसे मिळविणार ? तेव्हा भगवंतांनी त्याला ‘विवेक’ आणि ‘वैराग्य’ यांच्या माध्यमातून

(वरील माहिती विविध धर्मग्रंथांतून संकलीत केली आहे.)